

بررسی آسایش اقلیمی شهر جدید شهریار تبریز به روش های ماهانی و اوانز

زینب سالک رحیمی

دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد
علوم و تحقیقات، آذربایجان شرقی، گروه مهندسی معماری، تبریز
ایران،

E-mail: z.salekrahimi@yahoo.com

چکیده

شناخت شرایط اقلیمی یک منطقه و بررسی نیاز های آن از نظر آسایش انسان برای طراحی فضای زیستی ضروری است. هدف از انجام این پژوهش تحلیل شرایط شهر جدید شهریار تبریز برای تعیین محدوده ی آسایش اقلیمی می باشد که با استفاده از شاخص های ماهانی و اوانز و با استفاده از اطلاعات هواشناسی دوره پنجاه ساله ایستگاه سیتونیک شهر تبریز انجام شده است.

بر طبق نتایج به دست آمده در شهر جدید شهریار تبریز، در 6 ماه از سال (آبان تا فروردین) سرد بوده و احساس آسایش بدون استفاده از وسیله گرمایشی امکان پذیر نمی باشد. ابعاد پنجره ها و روزنه یا نورگیرها به اندازه متوسط 20% تا 40% انتخاب شود که با توجه به بافت بافت جدید شهر و استفاده از مصالح مدرن از جداره های عایق می توان استفاده کرد. شیوه استقرار ساختمان در جهت شمالی جنوبی (محور طویل تر در جهت شرق - غرب) باشد.

از یافته ها و راهکارهای به دست آمده از این پژوهش برای طراحی همساز با اقلیم برای آسایش بیشتر انسان در فضای زیست و صرفه جویی انرژی می توان بهره جست

واژه های کلیدی: آسایش حرارتی ؛ شهر جدید شهریار تبریز ؛ اقلیم ؛ ماهانی ؛ اوانز

1- مقدمه

تلاش های انسان در طول تاریخ برای تامین آسایش است و یکی از موارد مهم در احساس آسایش، آسایش اقلیمی است. یکی از عوامل سازنده محیط زیست و شاید از اساسی ترین آنها اقلیم است. (محمدی 1386 به نقل از کرتیچفیلد-1386 ص 1) کاربرد اقلیم شناسی و تاثیر آن بر زندگی انسان به گذشته های دور برمی گردد. انسان به روش ها گوناگون برای فراهم آوردن آسایش حرارتی تلاش کرده است. از غار نشینی تا امروز که فضای زیستی خود را نسبت به امکانات و تکنولوژی روز بنا کرده همواره به تاثیر اقلیم بر آسایش حرارتی خود توجه نموده و در رفع موانع و مشکلات کوشیده است.

منظور از شرایط آسایش حرارتی انسان مجموعه شرایطی است که از نظر حرارتی دست کم برای 80 درصد از افراد مناسب باشد.